

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Landstinget. № 42.

Elleve Session.

37te Møde.

Løvedagen den 18de Februar.

(Fortsat.)

M. W. Bruun (fortsat): Det kan blive en reen Belfærdsag. Nu brænder et saadant Sted. Loven siger: Du skal flytte 50 Alen fra Andenmands Grund; men Assurancen siger: Vi udbetale Dig ikke Assurance-godtgjørelsen, naar Du ikke bygger der, hvor det brændte. Hvad skal nu saadan en stakkels Mand gjøre? Jeg troer, at man ved nærmere Overveielse vil finde, at der ingen Grund er til at bringe en saadan ubidvet stærket Bestemmelse ind i Udkastet, som det er fremkommet fra Regjeringen. Naar Administrationen, der nærmest er kaldet til at varetage det Almindeliges Interesse, har fråfaldet sine tidligere strænge Fordringer, saa troer jeg, at det ikke er Folkerepresentationens Sag paany at stærpe dem. Ved at omtale § 3 har jeg allerede tidligere omtalt det sidste Stykke i § 7. Jeg har tilladt mig at foreslaae en deelt Afstemning over denne Paragraph, saaledes at det sidste Stykke afstemmes særskilt. Mit Ønske herom er begrundet deri, at det virkelig er tvivlsomt, om det ikke er en for streng Bestemmelse, selv naar § 3 indskrænkes til de Kategorier, der ere nævnte i Udkastet; men skal § 3 udvides efter Udvalgets Forslag, saa er det min Overbeviisning, at det aldeles ikke gaaer an at tage en saadan Bestemmelse. Det er i det Hele en egen Sag at gjøre Indgreb i de Vedkommandets Forhold i den Grad, at man tvinger en

Mand til at flytte bort fra sin Grund. Man kan tvinge ham til at bygge paa en bestemt Maade, man kan give Forskrifter for, hvorledes han skal bygge, men at tvinge ham til at flytte bort fra sin Grund, er dog virkelig et stærkt Stykke; ved § 11 skal jeg gjøre en Bemærkning, som jeg vil tillade mig at henstille til Udvalget. Det vil sees, at Udvalget gaaer ud fra, at Grundmuur ikke er Muur af brændte Steen; det vil derimod af Udkastets Motiver og den erede Ministers Ytringer idag fremgaae, at Udkastet ved Grundmuur forstaaer Muur af brændte Steen. Det erede Udvalg har foreslaaet en Sætning indskudt, hvorved dets Mening nærmere ophyses, idet der staaer talt om raae Steen. I denne Sætning skulde altsaa Udvalgets Definition ligge. Jeg antager nu, at det er rigtigst for at komme til Klarhed herom, at det udtrykkeligt udtales i selve Begyndelsen af Paragraphen. Forøvrigt mener jeg, at man hellere maa beholde Paragraphen, som den findes i Udkastet. Den Allempe at skulle opføre en Skorsteen af brændte Steen istedetfor af raae Steen er ikke meget stor, og det kan ikke nægtes, at det er en af de Indretninger, der medføre egentlig Fare, idet en saadan Skorsteen let kan slaae Kevne, og Ilden derved udbredes.

Jacobæus: Ved det Endringsforslag, jeg har tilladt mig at stille, har jeg havt til Hensigt at udelukke de tre af mig først nævnte Metaller, nemlig Zink, Bly og Kobber, fordi jeg anseer dem deels for skadelige og deels for ikke at svare til den Hensigt, som man agter at naae ved den første Paragraph i Lovudkastet.